

بخش ۲۶

شریعت خدا

نیکو ولی شکسته شده

خواننده محترم در این درس و در درس بعدی درباره شریعت خدا که در عهدعتیق داده شد، و کاربرد کنونی آن سخن خواهیم گفت.

شریعت خدا نیکو است

قبل از هر چیز باید ذکر بشود که شریعت خدا نیکوست. بسیاری از مردم شریعت را باری سنگین می‌پندارند، اما یوحنا رسول در اولین رساله خود نوشت "... این احکام بار سنگینی نیست" (رساله اول یوحنا فصل پنجم، آیه ۳). کتاب مقدس همچنین اعلام می‌کند که شریعت خوب است اما باید به طرز صحیحی از آن استفاده می‌شود. در رساله اول پولس رسول به تیموتاوس فصل اول، آیات ۸-۱۱ می‌خوانیم "ما می‌دانیم شریعت وقتی نیکوست که به طرز صحیحی از آن استفاده شود. البته باید دانست که قوانین برای نیکان وضع نشده است، بلکه برای افراد متمرّد و سرکش، برای خدانشناسان، گناهکاران، کافران، بی‌دینان، قاتلان پدر، قاتلان مادر، آدمکشان، زشتکاران، لواط‌گران، آدم‌دزدان، دروغگویان و اشخاصی که شهادت دروغ می‌دهند و هر عمل

تعالیم اساسی کتاب مقدس

دیگری که بر خلاف تعلیم درست باشد، آن تعلیمی که در انجیل یافت می‌شود، یعنی مزده‌ای از جانب خدای پر جلال و متبارک که به من سپرده شده است تا آن را اعلام کنم."

در رسالهٔ پولس رسول به رومیان فصل هفتم، آیهٔ ۱۲ می‌خوانیم "بنابراین شریعت به خودی خود مقدس است و تمام احکام آن مقدس و عادلانه و نیکو است". و سپس در آیهٔ ۱۴ نوشته شده است "ما می‌دانیم که شریعت روحانی است...".

هر چند نویسندهٔ رساله به عبرانیان ذکر می‌کند که پیمان اولیه بدون نقص نبود، اما او توضیح می‌دهد که نقص موجود در خود پیمان اولیه نبود بلکه در دریافت کنندگان آن. می‌فرماید: "اگر آن پیمان اولیه بدون نقص می‌بود هیچ نیازی نبود که پیمان دیگری جای آن را بگیرد، اما خداوند از قوم خود ایراد گرفته می‌فرماید: "ایامی خواهد آمد که من پیمان تازه‌ای با خاندان اسرائیل و با خاندان یهودا ببندم." (رساله به عبرانیان فصل هشتم، آیات ۷-۸). بنابراین، پیمان فیض در عهد جدید بر این واقعیت شهادت می‌دهد که شریعت نیکوست.

فرامین خدا

راستی شریعت خدا چیست؟ افرادی که کتاب مقدس را مطالعه نکرده‌اند نمی‌دانند که خدا بمنظور تنظیم و تعدیل اعمال انسان شریعت را به او داد. بعضی از قوانین به اعمال انسان در برابر خدا مربوط می‌شوند، و البته قوانینی هم وجود دارند که به اعمال انسانها در برابر یکدیگر مربوط می‌شوند. در فصل بیستم کتاب خروج ده فرمان خدا نوشته شده است. این ده فرمان، پایه و اساس قوانین دیگری هستند که

در کتاب مقدس یافت می‌شوند. در عهد عتیق بیش از ششصد قانون وجود دارد. این قوانین که از ده فرمان اصلی نشأت گرفته‌اند به جزییات چگونگی اجراء ده فرمان مربوط می‌شوند.

بطور خلاصه ده فرمان خدا از این قرار هستند:

- ۱- ترا خدایان دیگر غیر از من نباشد
 - ۲- صورتی تراشیده و هیچ تمثالی از آنچه بالا در آسمان است و از آنچه پایین در زمین است و از آنچه در آب زیرزمین است برای خدا مساز
 - ۳- نام یهوه خدای خود را به باطل مبر
 - ۴- روز سبت را یاد کن تا آن را تقدیس نمایی
 - ۵- پدر و مادر خود را احترام نما
 - ۶- قتل مکن
 - ۷- زنا مکن
 - ۸- دزدی مکن
 - ۹- بر همسایه خود شهادت دروغ مده
 - ۱۰- به آنچه که متعلق به همسایه‌ات می‌باشد طمع موز
- همانطور که ذکر شد ده فرمان در فصل بیستم کتاب خروج نوشته شده است

مقصود خدا از دادن شریعت

می‌دانیم که هیچ بنی آدمی قادر نیست در تمام اوقات شریعت را بطور تمام و کمال رعایت کند. البته اشکال از شریعت نیست بلکه از انسان است. عده‌ای می‌پرسند که، اگر انسان قادر نیست شریعت

را بطور تمام و کمال رعایت کند پس چرا خدا شریعت را به انسان داد، اصلاً قصد و هدف شریعت چه بود؟

برای پاسخ به این سؤال باید دو نکته توضیح داده شود.

نکته اول این است که، شریعت داده شد تا به انسان ثابت بشود که گناهکار است و به نجات دهنده احتیاج دارد. در رساله به رومیان فصل سوم، آیات ۱۹-۲۰ نوشته شده است "ما می‌دانیم که روی سخن در شریعت با پیروان شریعت است تا هر دهانی بسته شود و تمام دنیا خود را نسبت به خدا ملزم و مسئول بدانند. زیرا هیچ انسانی در نظر خدا با انجام احکام شریعت نیک شمرده نمی‌شود. کار شریعت این است که انسان گناه را بشناسد". این آیات بطور واضح بیان می‌کنند که انسان در روز داوری نمی‌تواند به خدا بگوید که از هر نظر مطیع او بوده و مطابق میل و اراده خدا زندگی کرده است. ضمناً انسان در موقع داوری نمی‌تواند به خدا بگوید که فرق بین خوب و بد را نمی‌دانسته است. یقیناً هر دهانی بسته خواهد شد! چون شریعت داده شد تا انسان از طریق آن فرق بین خوب و بد را تشخیص بدهد. بعلاوه، خدا می‌فرماید که هیچ انسانی با انجام احکام شریعت نیک شمرده نمی‌شود. کار شریعت این است که انسان گناه را بشناسد. به این ترتیب می‌توانیم بگوییم که شریعت داده شد تا انسان به گناهکار بودن خود پی ببرد و بفهمد که قادر نیست احکام شریعت را بطور تمام و کمال انجام بدهد. پس انسان در حضور خدای قادر مطلق گناهکار و محکوم است.

نکته دوم در رابطه با هدف و قصد شریعت این است که، شریعت داده شد تا وسیله هدایت انسان به سوی مسیح باشد. باید توجه داشته باشیم که اگر قصد شریعت فقط این بود که انسان به گناهکار بودن و محکومیت خود پی ببرد، دیگر امیدی برای نجات نداشتیم! کلام خدا در

تعالیم اساسی کتاب مقدس

این زمینه که شریعت داده شد تا وسیلهٔ هدایت انسان بسوی نجات دهنده باشد اینطور می‌فرماید: "اما قبل از رسیدن دورهٔ ایمان همهٔ ما محبوس و تحت تسلط شریعت بودیم و در انتظار آن ایمانی که در شرف ظهور بود بسر می‌بردیم. به این ترتیب شریعت للهٔ ما بود که ما را به مسیح برساند تا بوسیلهٔ ایمان کاملاً نیک محسوب شویم." (رسالهٔ پولس رسول به غلاطیان فصل سوم، آیات ۲۳-۲۴).

برای درک بهتر این آیات در رابطه با هدف و قصد شریعت، می‌توانیم بچه‌ای را در نظر بگیریم که تا قبل از رسیدن به سن بلوغ تحت نظارت للهٔ بسر می‌برد. شریعت نیز للهٔ ما بود که ما را به مسیح برساند تا بوسیلهٔ ایمان کاملاً نیک محسوب بشویم. در آیات ۲۳-۲۴ از فصل سوم غلاطیان می‌بینیم که نخست اینکه انسان از طریق اجرای احکام شریعت قادر نیست نیک محسوب بشود و دوم اینکه راهی برای نجات انسان وجود دارد. (خدا را شکر)

در عهد عتیق که ده فرمان خدا به انسان داده شد همچنین قوانین قربانی نیز در اختیار انسان گذاشته شد. قربانیهای عهد عتیق تصویری از قربانی شدن مسیح بودند که برای مهیا شدن راه نجات انسان بایستی صورت می‌گرفت. باید توجه داشته باشیم که در عهد عتیق فرامین و قربانیها انسان را متوجه می‌کردند که او به نجات احتیاج دارد، و مسیح نجات دهنده‌ای است که به جهان آمد تا انسان بوسیلهٔ ایمان به او نجات بیابد و نیک محسوب بشود.

کاربرد امروزی شریعت

در اوایل این بخش آیاتی را از فصل اول رساله اول به تیموتاوس نقل کردیم و دیدیم که شریعت وقتی نیکوست که به طرز صحیحی از آن استفاده بشود. سؤالی که مطرح می‌شود این است که طرز صحیح استفاده از شریعت چیست؟ در پاسخ به این سؤال می‌توانیم بگوییم که امروز هم می‌شود توسط شریعت به انسان فهماند که گناهکار و محکوم است، و به نجات دهنده احتیاج دارد. طرز صحیح استفاده از شریعت این است که مردم را متوجه کنیم که مقررات خدا بعنوان معیاری برای داوری آنان بکار خواهد رفت. انسان باید درک کند که خدا او را داوری خواهد کرد. ما تعلیم نمی‌دهیم که کسی از طریق شریعت می‌تواند نجات بیابد چون بر اساس کلام خدا "هیچ انسانی ... با انجام احکام شریعت نیک شمرده نمی‌شود". (رومیان فصل سوم، آیه ۲۰)

تعلیم ما این است که انسان قوانین خدا را شکسته و از نظر خدا گناهکار و محکوم است. ضمناً ما تعلیم می‌دهیم که مسیح پسر روحانی خدا شریعت را بطور کامل بجای ما انجام داد. او که از هر لحاظ بی‌گناه بود جرمه گناهان ما را از طریق مرگ خود بر روی صلیب پرداخت تا ما بتوانیم بوسیله ایمان به او نجات بیابیم. بنابراین کاربرد صحیح امروزی شریعت این است که نخست اینکه تعلیم بدهیم که انسان گناهکار است و به نجات احتیاج دارد و دوم اینکه او را به سوی مسیح هدایت کنیم. مبشر معروفی گفته است: تا انسان نفهمد که گمراه است و به نجات احتیاج دارد نمی‌توانیم دست او را در دست نجات دهنده بگذاریم. متأسفانه بسیاری متوجه این واقعیت نیستند که انسان بدون مسیح گمراه است و سرنوشت او هلاکت است، به همین علت لازم است که انسان

بفهمد در چه وضعیت روحانی بدی بسر می‌برد. وقتی انسان متوجه می‌شود که قوانین خدا را شکسته و در نظر خدا محکوم است، می‌توان انتظار داشت که او نیازش را به نجات درک کند. مسیح فرمود: "من نیامدم تا پرهیزکاران را دعوت کنم بلکه گناهکاران را" (انجیل متی فصل نهم، آیه ۱۳). او همچنین فرمود: "بیماران به طبیب احتیاج دارند، نه تندرستان" (متی فصل نهم، آیه ۱۳). پس کسانی می‌توانند از عیسی یاری بطلبند که قبول دارند گناهکار و بیمار هستند. وقتی قوانین خدا را برای گمشدگان و گمراهان توضیح می‌دهیم روح خدا، انسان را در مورد گناهِش ملزم می‌سازد و او را تشویق می‌کند که به خداوند و نجات دهنده ما عیسی مسیح ایمان بیاورد.

خواننده حقیقتاً آیا شما قلباً عیسی مسیح خداوند را بعنوان نجات دهنده خود پذیرفته‌اید؟ اگر جواب شما به این سؤال مهم "نه" است بایستی این حقیقت را در نظر داشته باشید که شما قوانین خدا را شکسته‌اید و خدا شما را گناهکار و محکوم می‌داند. اما خبرخوش این است که پسر روحانی خدا به منظور پرداخت جریمه گناهان شما بر روی صلیب خون ریخت و مُرد. اگر شما صادقانه به خدا اعتراف کنید که گناهکار هستید و به مسیح ایمان بیاورید، خدا شما را نجات می‌دهد و تمام گناهانتان آمرزیده می‌شود.

کلام خدا می‌فرماید: "اگر با لبان خود اعتراف کنید که عیسی، خداوند است و در قلب خود ایمان آورید که خدا او را پس از مرگ زنده ساخت نجات خواهی یافت" (رساله به رومیان فصل دهم، آیه ۹).

عیسی مسیح مثل آدمیان قوانین خدا را نشکست و مرتکب گناه نشد، چون او آسمانی و از خدا بود (یوحنا فصل ششم، آیه ۴۶). عیسی مسیح از هر لحاظ پاک و بی‌گناه بود و او که بخاطر ما مُرد و دوباره زنده شد و

زنده است تنها نجات دهندهٔ بشر است". به او ایمان بیاورید و از راه
ایمان به او، تا ابد با خدا زندگی کنید. آمین.